

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง
English Vocabulary Learning Strategies of Second Year Diploma
Students at Rayong Technical College

อัญชลี ภิญโญพรสวัสดิ์ *
phonsawas55@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง และเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีผลการเรียนแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6) และกลุ่มที่จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 1,124 คน โดยการใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ตามประเภทวิชาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ คืออุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและบริหารธุรกิจ คหกรรม อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้กลุ่มตัวอย่างที่จบ ม. 6 จำนวน 148 คน และกลุ่มที่จบ ปวช. จำนวน 148 คน รวมทั้งสิ้น 296 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ประยุกต์จาก Schmitt's Taxonomy of Vocabulary Learning Strategies (1997) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t -Test ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีการค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ หรือ อังกฤษ-อังกฤษ รองลงมาคือ การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อมและการถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง พบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คำศัพท์ กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

*นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The purposes of this research were to study the English Vocabulary Learning Strategies (EVLS) of second year diploma students at Rayong Technical College and to compare the EVLS of the different grade performance students. The population was 1,124 students. The stratified random sampling was used to choose 148 participants for high school group and 148 participants for certificate group from Industry, Commerce and Business Administration, Home economics, Tourism and Hospitality, and Information and Communication departments. The total number of participants was 296. The instrument was an English Vocabulary Learning Strategies (EVLS) questionnaire. The questionnaire was adapted from Schmitt's (1997) taxonomy of Vocabulary Learning Strategies. The statistics employed were frequencies, means, standard deviation, and *t*-Test. The finding showed that both groups used similar EVLS. They were using monolingual and bilingual dictionary, guessing from textual context, and asking classmates for meaning, respectively. However, the comparison for EVLS' of the students with high grade performance and low grade performance had the difference at .05 level.

Keywords: Vocabulary, Vocabulary learning strategies, Diploma student

บทนำ

ในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนแต่ละคนจะมีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่แตกต่างกันเนื่องจากสาเหตุหลายประการ และในการเรียนรู้ภาษายังมีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อการเรียนรู้ เช่น พื้นฐานทางด้านภาษาของผู้เรียน รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน และอื่นๆ โดยที่ผู้เรียนแต่ละคนจะมีกลวิธีในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน กลวิธีการเรียนรู้ (Learning strategies) มีความสำคัญในการช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกห้องเรียน ยิ่งไปกว่านั้นถ้าผู้สอนสามารถจำแนกพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจถึงความจำเป็นของการใช้กลวิธีและการช่วยผู้เรียนพัฒนาวิธีที่เหมาะสมก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านภาษาให้ผู้เรียนได้ (เกียรติชัย สายตาคำ, 2553) นอกจากนี้ Chamot (2001) ยังได้กล่าวถึง ความสำคัญของการศึกษาวิธีในการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้สองประการ ประการแรกคือ

เพื่อค้นหากลวิธีที่ผู้เรียนใช้ระหว่างกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง และประการที่สองเพื่อเป็นการสนับสนุนการนำกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาจากผู้ที่เหมาะสมความสำเร็จในการใช้ภาษา มาใช้ในการสอนผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาหรือประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาน้อยให้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษามากขึ้น

ในการเรียนรู้ภาษานั้น คำศัพท์ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการใช้แสดงความรู้สึก ความคิด ความต้องการและอื่นๆ นอกจากนี้ความรู้ด้านคำศัพท์ยังเป็นประโยชน์ต่อทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ถ้าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ในภาษาไม่เพียงพอ ผู้เรียนก็จะประสบปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และส่งผลให้ความสามารถในทักษะด้านต่างๆอยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือ ฟังภาษานั้นไม่เข้าใจ พูดภาษานั้นได้น้อย ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน และ ไม่สามารถเขียนภาษานั้นได้ จากคำกล่าวข้างต้นคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ยิ่งผู้เรียนสนใจการเรียนรู้คำศัพท์มากเท่าใด การเรียนรู้ภาษาที่จะนำไปใช้ให้ประสบ

ผลสำเร็จก็จะยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น (Schmitt & McCarthy, 1997) เมื่อการเรียนรู้คำศัพท์มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างยิ่ง หากผู้เรียนขาดความสนใจที่จะเรียนรู้คำศัพท์ หรือไม่สามารถใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายหรือเหมาะสมก็ยากที่จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาการใช้ภาษาในการสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ Sawangvaroros และ Thanomsat (1981, อ้างถึงใน กรนก กุฉา, 2555) ที่กล่าวว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และจากองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ คำศัพท์ เสียง และโครงสร้างทางภาษาแล้ว สิ่งที่เป็นปัญหาที่สุดคือ การที่นักเรียนไทยมีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีสองกลุ่มคือกลุ่มที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่า มีความแตกต่างกันในด้านความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ที่จบการศึกษาแตกต่างกันคือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษของครูให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน ซึ่งในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของ Schmitt (1997) เป็นหลักและนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบแนวคิดการใช้กลวิธีการเรียนรู้

คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Schmitt (1997) ของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ที่จบการศึกษาระดับชั้น ม. 6

2. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบแนวคิดการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Schmitt (1997) ของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ที่จบการศึกษาระดับ ปวช.

3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบแนวคิดการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Schmitt (1997) ของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ระหว่างนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับ ม. 6 กับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปวช. ที่มีระดับผลการเรียนสูงและต่ำ

คำถามในการวิจัย

1. นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยองที่จบการศึกษา ม.6 มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบแนวคิดการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Schmitt (1997) ประเภทใดมากที่สุด

2. นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยองที่จบการศึกษา ปวช. มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบแนวคิดการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Schmitt (1997) ประเภทใดมากที่สุด

3. นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ทั้งสองกลุ่ม ที่มีระดับผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสูงและต่ำ มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบแนวคิดการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ Schmitt (1997) แตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์คือ ทำให้ทราบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับปวส.ปีที่ 2 ที่จบ ม.6 และจบ ปวช. ทั้งสองกลุ่ม ซึ่งจะได้นำกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษสูงไปเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้นในอนาคต และเพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษาหรือผู้ที่สนใจ กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุง พัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองให้ประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษจึงได้เลือกศึกษาวิจัยการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปวส. ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง โดยมีกลุ่มประชากรทั้งหมด 1,124 คน ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) แยกตามสาขาวิชาที่กลุ่มประชากรศึกษาอยู่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 296 คน แบ่งเป็นผู้เรียนที่จบ ม.6 จำนวน 148 คน และผู้เรียนที่จบ ปวช. จำนวน 148 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 และเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่ยึดแนวคิดการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของ Schmitt (1997) เป็นหลักและนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

การทบทวนวรรณกรรม

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

เมื่อการเรียนรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาและในภาษาต่างๆ ก็มีคำศัพท์เป็นจำนวน

มาก บางครั้งอาจทำให้ผู้เรียนไม่ต้องการที่จะค้นหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ หรืออาจเป็นเพราะคำศัพท์นั้นๆ ยากเกินไปที่ผู้เรียนจะสามารถเดาความหมายได้ ยิ่งไปกว่านั้นอาจมีความเป็นไปได้ว่าผู้เรียนไม่ต้องการใช้พจนานุกรมในการหาความหมายของคำศัพท์มากเกินไป เพราะอาจจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อทัศนคติในการเรียนรู้ภาษาจากการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาทำให้เกิดกิจกรรมที่น่าเบื่อหน่าย และสูญเสียแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา (Cunningsworth & Ferst, 1992 : 7)

ดังนั้นการใช้กลวิธีที่จะเข้าใจความหมายของคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคน การเรียนรู้คำศัพท์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ความรู้ของผู้เรียนในด้านความหมายของคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งนักวิจัยหลายท่านได้ตระหนักว่าปัญหาของผู้เรียนในการสื่อสารภาษาที่สอง เป็นผลมาจากการที่มีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอต่อการสื่อสารและถึงแม้ว่าผู้เรียนจะมีความสามารถทางภาษาและการแสดงออกทางภาษาในระดับที่สูงขึ้นแล้วก็ตาม ผู้เรียนก็ยังรู้สึกถึงความจำเป็นในการเรียนรู้คำศัพท์ (Nation, 1990) กล่าวคือในระยะเริ่มต้นของการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียนมีการพัฒนาด้านคำศัพท์ให้มากขึ้นก็จะสามารถเรียนรู้ความหมายจากบริบทการพูดและการเขียนถึงแม้ว่าผู้เรียนจะไม่ใช่โครงสร้างทางไวยากรณ์ในบริบทนั้นเลยก็ตาม แต่อย่างไรก็ตาม การที่ผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้คำศัพท์ให้เหมือนกับเจ้าของภาษานั้นจำเป็นต้องรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมาก โดยผู้เรียนจำเป็นต้องรู้คำศัพท์ของภาษานั้นประมาณ 3,000 หรือมากกว่านั้น และจากจำนวนคำศัพท์ที่ค่อนข้างมากนั้นทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องหาวิธีการในการเรียนรู้คำศัพท์เหล่านั้น (Nation & Waring, 1997)

ประเภทของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ Schmitt, (1997: หน้า 207 อ้างถึงใน นุทรี มงคล, 2551) เป็นหลัก

ในการจำแนกประเภทกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งได้พัฒนาวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยมีพื้นฐานจากกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ Oxford (1990) ประกอบด้วย 2 กลวิธีหลัก กลวิธีแรกคือ กลวิธีสำหรับค้นหาความหมายของคำใหม่มี 2 กลวิธีย่อยคือ กลวิธีความมุ่งมั่นตั้งใจ และกลวิธีทางสังคม ส่วนกลวิธีที่สองคือ การรวบรวมคำใหม่ที่ได้ค้นพบ 4 กลวิธีย่อยคือ กลวิธีทางสังคม กลวิธีการจำ กลวิธีพุทธิปัญญา และกลวิธี อภิปัญญา โดยมีจัดหมวดหมู่ของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ดังต่อไปนี้

1. กลวิธีเพื่อการค้นคว้าหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ (Strategies for the Discovery of a New Word's Meaning) เป็นกลวิธีที่ใช้ในการหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ เมื่อผู้เรียนพบคำศัพท์เหล่านั้นเป็นครั้งแรก แบ่งได้สองกลวิธีคือ หนึ่ง กลวิธีความมุ่งมั่นตั้งใจ (Determination strategies) เป็นกลวิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ชนิดของคำ การวิเคราะห์ส่วนเพิ่มเติมและรากศัพท์ของคำ การตรวจสอบจากรากศัพท์ของคำจากภาษาที่ 1 การวิเคราะห์จากรูปภาพและการแสดงกิริยาท่าทาง การเดาความหมายจากบริบท การใช้พจนานุกรมสองภาษา การใช้พจนานุกรมภาษาเดียว การทำรายการคำศัพท์และบัตรคำ สอง กลวิธีทางสังคม (Social strategies) เป็นกลวิธีการหาความหมายของคำศัพท์ใหม่โดยการถามครูผู้สอนเพื่อให้ได้มาซึ่งความหมายของคำ การถามครูผู้สอนเพื่อการถอดความหรือการใช้ความหมายที่เหมือนกับคำใหม่ การถามครูผู้สอนเพื่อการใช้คำใหม่ในประโยค การถามเพื่อนร่วมชั้นเพื่อความหมายของคำ และการทำกิจกรรมกลุ่ม

2. กลวิธีเพื่อการรวบรวมคำศัพท์ใหม่ (Strategies for Consolidating a Word once it has been encountered) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการฝึกคำศัพท์ การเรียนรู้คำศัพท์และการจำคำศัพท์เมื่อผู้เรียนได้พบคำศัพท์เหล่านั้น แบ่งได้สี่กลวิธีคือ หนึ่ง กลวิธีทางสังคม (Social strategies) เป็นกลวิธีที่ใช้ในการศึกษาและฝึกหาความหมายของคำในกลุ่ม ครูผู้สอนตรวจสอบ

ความถูกต้องของบัตรคำศัพท์และรายการคำศัพท์ การมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา อนึ่ง Social strategies จัดอยู่ในกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ทั้งสองประเภทเนื่องจากกลวิธีทางสังคมเป็นกลวิธีที่สามารถใช้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกลวิธีทั้งสองประเภทหลัก สอง กลวิธีการจำ (Memory strategies) เป็นกลวิธีที่ใช้ในการจำคำศัพท์โดยการใช้สื่อรูปภาพแทนความหมายของคำ การมโนภาพเกี่ยวกับความหมายของคำ การเชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์ส่วนบุคคล เชื่อมโยงคำศัพท์กับกลุ่มคำชนิดเดียวกัน การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำที่มีความหมายเหมือนและแตกต่างกัน การใช้แผนผังสรุปความคิดรวบยอด การใช้เครื่องมือวัดเพื่อจัดระดับประเภทคำ การจำแนกคำ การจัดสถานะคำ การจัดกลุ่มประเภทของคำเพื่อการเรียนรู้ การจัดกลุ่มประเภทของคำในกระดาน การใช้คำใหม่ในประโยคต่างๆ การจัดกลุ่มของคำเพื่อการเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องราว การศึกษาการสะกดคำ การศึกษาการออกเสียงคำ การพูดออกเสียงคำออกมาในขณะที่เรียน การมโนภาพรูปแบบของคำ การขีดเส้นใต้พยัญชนะตัวต้นของคำ การจำรูปแบบโครงสร้างของคำ การใช้วิธีการถอดรหัสคำ การใช้ส่วนเพิ่มเติมและรากศัพท์ การจำหน้าที่ของคำ การแปลความหมายของคำ การใช้รากศัพท์ในการเรียนรู้คำ การเรียนรู้คำศัพท์จากสำนวน การใช้กิริยาท่าทางในการเรียนรู้คำ และการใช้แบบแสดงตารางแผนผังคำ สาม กลวิธีพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) เป็นกลวิธีที่ใช้ในการฝึกคำศัพท์ การกล่าววาจาซ้ำๆ การเขียนซ้ำๆ การฝึกกรายการคำศัพท์และบัตรคำศัพท์ การจดบันทึกในขณะที่เรียน การใช้การจัดแบ่งหมวดหมู่คำศัพท์ในสมุดจด การฟังรายการคำศัพท์จากแถบบันทึกเสียง การใช้กิริยาท่าทางเพื่อการจดจำคำศัพท์ และการจดคำลงในสมุดคำศัพท์ และสี่ กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive strategies) เป็นกลวิธีที่ใช้ในการควบคุมและประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ของตนเองโดยการใช้สื่อการเรียนทางภาษา เช่น เพลง ภาพยนตร์ ข่าว การทดสอบตัวเองจากการทำแบบทดสอบคำศัพท์

การฝึกการทำอักษรไขว้ การข้ามหรือผ่านคำศัพท์ใหม่ การเรียนรู้คำศัพท์อย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรพรรณ อุพิทักษ์ (2554) ได้ศึกษาวิจัย กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงและศึกษาความแตกต่างของการใช้วิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของ Kudo (1990) ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ชั้น ม.3 จำนวน 30 คน และ ม.6 จำนวน 22 คน ผลการวิจัยพบว่า การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้น ม.3 และ ม.6 โดยทั่วไปมีรูปแบบที่เหมือนกัน กล่าวคือกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่นักเรียนทั้งสองระดับชั้น ใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการจำและกลวิธีพหุปัญญา แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้กลวิธีการจำมากที่สุด ในขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้กลวิธีพหุปัญญา มากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดของการใช้ กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของทั้งสองกลุ่มพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ซึ่งเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่อาจเป็นเพราะนักเรียนทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับชั้นที่ห่างกันไม่มากและบริบทในการเรียนภาษาอังกฤษของทั้งสองก็เหมือนกัน ดังนั้นจึงอาจใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีเดียวกัน

นอกจากนี้ หรรษา โยธาสุมพร (2549) ได้ศึกษา วิจัยการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางกอกวิทยา กรุงเทพมหานครโดยใช้แบบสำรวจกลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์จำนวน 35 ข้อซึ่งดัดแปลงมาจากกลวิธีการเรียนรู้ของ Schmitt (1997) สำนวนนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงและนักเรียนที่ประสบความสำเร็จ ในระดับต่ำ จำนวน 39 คน ว่ามีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ที่แตกต่างกันหรือไม่ จากผลการศึกษาวิจัย

พบว่ามีความแตกต่างในด้านการใช้กลวิธีการเรียนรู้ กลวิธีทางสังคม และกลวิธีการมุ่งมั่นตั้งใจเท่านั้น และถึงแม้ว่านักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงมีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีการเรียนรู้กลวิธีทางสังคม สูงกว่านักเรียนที่ ประสบความสำเร็จในระดับต่ำ ในทางตรงกันข้ามนักเรียน ที่ประสบความสำเร็จในระดับต่ำจะใช้กลวิธีการมุ่งมั่น ตั้งใจ มากกว่านักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูง นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงมีความถี่ที่จะ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นกว่านักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็น นักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง จังหวัด ระยอง ปีการศึกษา 2558 ที่กำลังศึกษารายวิชาสามัญ พื้นฐานอาชีพ ในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษตามโครงสร้าง หลักสูตรปวส. พุทธศักราช 2546 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1,124 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษาระดับปวส. ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง จังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2558 ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) จากจำนวนนักศึกษา ในแต่ละประเภทวิชาที่ประชากรศึกษาอยู่ 5 ประเภทวิชา คือ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและบริหารธุรกิจ คหกรรม อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาใน แต่ละห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 296 คน แบ่งเป็น กลุ่ม ที่จบ ม. 6 148 คน และกลุ่มที่จบปวช. 148 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้แนวคิดของ Schmitt (1997) แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (General data) ได้แก่ ข้อมูลการจบการศึกษา คือ จบการศึกษาระดับม.6 หรือ จบการศึกษาระดับปวช. และ ข้อมูลประเภทวิชาที่นักศึกษาศึกษาอยู่ คือ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและบริหารธุรกิจ คหกรรม อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (Vocabulary learning strategies questionnaires) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายถึง ใช้สม่ำเสมอ
- 3 หมายถึง ใช้บ่อยๆ
- 2 หมายถึง ใช้บางครั้ง
- 1 หมายถึง ไม่ค่อยได้ใช้
- 0 หมายถึง ไม่เคยใช้เลย

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้ในแบบสอบถามดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยใช้แนวความคิดของ Schmitt (1997) เป็นหลักและนำมาประยุกต์ใช้ในแบบสอบถาม โดยคัดเลือกให้สัมพันธ์กับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำประเภทของกลวิธีที่อยู่ในกลวิธีหลักทั้งสองกลวิธีมาจัดเป็น 5 กลวิธี และในแต่ละกลวิธีประกอบด้วยกลวิธีย่อยรวมทั้งหมด 25 กลวิธีย่อย ได้แก่ กลวิธีความมุ่งมั่นตั้งใจ (Determination strategies) 4 ข้อย่อย กลวิธีทางสังคม (Social strategies) 6 ข้อย่อย กลวิธีจำ (Memory strategies) 7 ข้อย่อย กลวิธีพุทธิปัญญา (Cognitive strategies) 3 ข้อย่อย และ กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive strategies) 5 ข้อย่อย

นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา และข้อความให้มีความครอบคลุมครบถ้วนตามแนวคิดหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่ม

ประชากรแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง คือนักศึกษาระดับปวส. ชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach's alpha จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นข้อมูลที่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปคำนวณค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: SD) โดยมีหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผล และการแปลผล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งการแปลผลจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยรวมในแต่ละข้อคำตอบ

2. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบสอบถามของนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ คิดเป็นค่าเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ซึ่งหลักเกณฑ์การแปลผลในการแบ่งค่าเฉลี่ยตามช่วงจากมาตราส่วนการประเมินค่า (rating scale) ในแบบสอบถาม ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.00 หมายถึง ใช้สม่ำเสมอ
- ค่าเฉลี่ย 3.00 - 3.99 หมายถึง ใช้บ่อยๆ
- ค่าเฉลี่ย 2.00 - 2.99 หมายถึง ใช้บางครั้ง
- ค่าเฉลี่ย 1.01 - 1.99 หมายถึง ไม่ค่อยได้ใช้
- ค่าเฉลี่ย 0.00 หมายถึง ไม่เคยใช้เลย

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยในการ

ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุดสามอันดับแรกเหมือนกันคือ หนึ่งการค้นหาคำความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ หรือ อังกฤษ-อังกฤษ ค่าเฉลี่ย 3.21 และ 3.01 สอง การเดาคำความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.08 และ 2.87 และสาม การถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ค่าเฉลี่ย 2.82 และ 2.76 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่า SD การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของม.6 และ ปวช.

ข้อคำถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์	ม.6		ปวช.	
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่า SD	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่า SD
กลวิธีเพื่อการค้นคว้าหาความหมายของคำศัพท์ใหม่				
1. กลวิธีความมุ่งมั่นตั้งใจ (Determination strategies)				
1.1 การวิเคราะห์คำศัพท์นั้นว่าทำหน้าที่ใดในประโยค เช่น เป็นประธาน กริยาหรือกรรมแล้วจึงพิจารณาว่าคำนั้นมีความหมายว่าอย่างไร	2.64	0.841	2.50	0.900
1.2 การวิเคราะห์ส่วนที่เติมข้างหน้า หรือท้ายคำศัพท์ เช่น un-, im-, -ful, -ly หรือวิเคราะห์รากศัพท์ของคำเหล่านั้น แล้วจึงพิจารณาว่าคำนั้นความหมายอย่างไร	2.47	0.704	2.18	0.863
1.3 การเดาคำความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม	3.08	0.733	2.87	0.776
1.4 การค้นหาคำความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ หรืออังกฤษ-อังกฤษ	3.21	0.758	3.01	0.857
กลวิธีเพื่อการรวบรวมคำศัพท์ใหม่				
2. กลวิธีทางสังคม (Social strategies)				
2.1 การขอให้ครูผู้สอนช่วยแปลความหมายของคำศัพท์เมื่อหาความหมายด้วยตนเองไม่เจอ	2.57	0.866	2.58	0.933
2.2 การขอให้ครูผู้สอนช่วยขยายความหรือยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน	2.67	0.860	2.66	0.923
2.3 การขอให้ครูผู้สอนยกตัวอย่างประโยคใหม่ที่รวมคำศัพท์นั้นไว้ด้วย	2.57	0.882	2.53	0.936
2.4 การถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน	2.82	0.896	2.76	0.914
2.5 การศึกษาความหมายของคำศัพท์และฝึกฝนไปพร้อมกับเพื่อน ๆ	2.73	0.821	2.72	0.800
2.6 การมีปฏิสัมพันธ์พูดคุยกับชาวต่างชาติ	1.91	0.964	1.67	0.999
3. กลวิธีจำ (Memory strategies)				
3.1 การเชื่อมโยงคำศัพท์ให้เข้ากับประสบการณ์หรือความรู้เดิมของตนเอง	2.56	0.793	2.35	0.856

ข้อคำถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์	ม.6		ปวช.	
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่า SD	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่า SD
3.2 การเชื่อมโยงคำศัพท์กับคำที่มีความหมายเหมือนและแตกต่างกัน	2.37	0.776	2.27	0.908
3.3 การจัดกลุ่มประเภทของคำศัพท์หรือกลุ่มของคำศัพท์เพื่อการเรียนรู้	2.33	0.836	2.24	0.957
3.4 การเชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่กับคำอื่น ๆ ที่เคยได้เรียนรู้	2.49	0.795	2.30	0.922
3.5 การทบทวนคำศัพท์โดยการสะกดคำศัพท์โดยการเขียนหรือ การสะกด	2.66	0.806	2.53	0.836
3.6 การจดจำหน้าที่ของคำและการใช้ในประโยค	2.63	0.712	2.43	0.775
3.7 การจดจำจากการใช้ส่วนเพิ่มเติมท้ายคำและรากศัพท์ของคำศัพท์		2.36	0.842	2.09
4. กลวิธีพุทธิปัญญา (Cognitive strategies)				
4.1 การจดบันทึกในขณะที่เรียน		2.76	0.936	2.45
4.2 การจัดแบ่งหมวดหมู่คำศัพท์ในหนังสือเรียน	2.32	0.841	2.11	1.053
4.3 การจดคำศัพท์ลงในสมุดคำศัพท์	2.41	0.982	2.26	1.120
5. กลวิธีอภิปัญญา (Metacognitive strategies)				
5.1 การใช้สื่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น เพลง ภาพยนตร์ ข่าว	2.76	0.957	2.59	1.093
5.2 การฝึกทดสอบตัวเองจากการทำแบบทดสอบคำศัพท์	2.23	0.866	2.20	1.041
5.3 การเล่นเกมที่เกี่ยวกับคำศัพท์	2.72	0.955	2.55	1.052
5.4 การพยายามอ่านหนังสือหรือบทความภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	2.51	0.861	2.32	0.990
5.5 การใช้คำศัพท์ใหม่ ๆ ในการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง	2.46	0.876	2.32	1.004
รวม	2.57	0.851	2.41	0.957

นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่าค่าเฉลี่ยในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มที่จบ ม.6 ค่าเฉลี่ยรวม 2.57 และที่จบปวช. ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.41 และเมื่อนำค่าเฉลี่ยมาวิเคราะห์หาค่า t-Test พบว่ามีค่า Sig มากกว่า.05 ($p>.05$, $t=1.68$, $df=8$) หมายความว่า ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยในการใช้กลวิธีเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน รายละเอียดแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่า t-Test ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

Independent Samples Test									
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means					
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference
MEAN	Equal variances assumed	.008	.932	1.675	8	.133	.16000	.09554	-.06032 .38032
	Equal variances not assumed			1.675	7.986	.133	.16000	.09554	-.06038 .38038

ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนสูงและต่ำเพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต่างกัน คือ กลุ่มที่มีผลการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษเท่ากับ 3.13 (ใช้บ่อยๆ) ซึ่งกลวิธีที่ใช้มากที่สุดคือ การวิเคราะห์คำศัพท์นั้นว่าทำหน้าที่ใดในประโยค การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม และการเล่นเกมเกี่ยวกับคำศัพท์ ส่วนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำมีค่าเฉลี่ยในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเท่ากับ 2.08 (ใช้บางครั้ง) ซึ่งกลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม การถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน และการศึกษาความหมายของคำศัพท์และฝึกฝนไปพร้อมกับเพื่อน ๆ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปค่าเฉลี่ยการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าSD	ระดับการประเมิน
1. กลุ่มตัวอย่างที่จบ ม.6 และมีผลการเรียนสูง	8	3.36	0.586	
2. กลุ่มตัวอย่างที่จบปวช. และมีผลการเรียนสูง	8	2.91	0.601	
สรุปค่าเฉลี่ย		3.13	0.593	ใช้บ่อย ๆ
3. กลุ่มตัวอย่างที่จบ ม. 6 และมีผลการเรียนต่ำ	8	2.26	0.804	
4. กลุ่มตัวอย่างที่จบ ปวช. และมีผลการเรียนต่ำ	8	1.90	0.871	
สรุปค่าเฉลี่ย		2.08	0.837	ใช้บางครั้ง

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสามอันดับแรกเหมือนกันคือ หนึ่ง กลวิธีการค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ หรือ อังกฤษ-อังกฤษ สอง กลวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม และ สาม กลวิธีการถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ซึ่งอันดับหนึ่งและสองอยู่ในกลวิธีการมุ่งมั่นตั้งใจ (Determination strategies) ส่วนอันดับสามอยู่ในกลวิธีทางสังคม (Social strategies) นอกจากนี้แล้วค่าเฉลี่ยในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับบรรพพรรณ อุพิทักษ์ (2554) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงและศึกษาความแตกต่างของการใช้วิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นม.3 และม.6 โดยทั่วไปมีรูปแบบที่เหมือนกัน

การที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีย่อยการค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ หรือ อังกฤษ-อังกฤษ มากที่สุดเป็นอันดับแรกนั้น อาจเป็นเพราะว่าในระยะเริ่มต้นการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผู้เรียนไทยส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะได้รับการสอนหรือฝึกให้ใช้พจนานุกรมเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์เป็นอย่างแรกเมื่อพบเจอคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจหรือไม่ทราบความหมาย ซึ่งในปัจจุบันพจนานุกรมออนไลน์ยังเป็นหนึ่งในแหล่งค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่เป็นที่นิยมเป็นอย่างมากด้วย อีกประการหนึ่งกลวิธีย่อยเหล่านี้ยังอยู่ในกลวิธีหลักคือ การค้นหาความหมายของคำศัพท์ใหม่ (Strategies for the Discovery of a New

Word's Meaning) ซึ่งผู้เรียนเมื่อพบคำศัพท์เหล่านั้นเป็นครั้งแรก ผู้เรียนจึงต้องใช้กลวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหาเมื่อเจอคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายมาก่อนเป็นอย่างแรก ดังนั้นการหาความหมายของคำศัพท์ใหม่จึงเป็นกลวิธีอันดับต้นๆ ที่ผู้เรียนต้องใช้กับคำศัพท์ก่อนที่จะไปใช้กลวิธีประเภทอื่นๆ ต่อไป

แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงและต่ำมีค่าเฉลี่ยในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน คือ กลุ่มที่มีผลการเรียนสูงมีค่าเฉลี่ยรวมในการใช้กลวิธีอยู่ที่ 3.13 ระดับใช้บ่อยๆ ส่วนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำมีค่าเฉลี่ยรวมในการใช้กลวิธีอยู่ที่ 2.08 ระดับใช้บางครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หรรษา โยธาสุมทร (2549) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางกอกวิทยา กรุงเทพมหานครโดยใช้แบบสำรวจกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จำนวน 35 ข้อซึ่งดัดแปลงมาจากกลวิธีการเรียนรู้ของ Schmitt (1997) สำนวนนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงและนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับต่ำ จำนวน 39 คน ว่ามีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงมีความถี่ที่จะใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นกว่านักเรียนที่ประสบความสำเร็จในระดับต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนสูงพยายามใช้กลวิธีที่จะช่วยให้สามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้ด้วยตนเองบ่อยๆ ขึ้น จึงทำให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ดียิ่งขึ้นและอาจมีผลทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้สอนควรจะนำกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนสูงใช้มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยในการใช้บ่อยๆ คือการวิเคราะห์คำศัพท์นั้นว่าทำหน้าที่ใดในประโยค การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทแวดล้อม และการเล่นเกมส์เกี่ยวกับคำศัพท์

มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนสูงใช้มากที่สุด ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีผลการเรียนสูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยโดยการเพิ่มขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เช่น ศึกษากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 หรือศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาต่างชั้นปี หรือกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้พัฒนาการเรียนรู้อาษาอังกฤษและการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อไป
2. ควรศึกษาวิจัยโดยทดลองเปรียบเทียบกลุ่มที่สอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้สอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน หรือศึกษาความแตกต่างทางด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ข้อจำกัดในงานวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเฉพาะระดับปวส. ปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เท่านั้น ผลการวิจัยไม่สามารถนำไปอ้างอิงได้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งหมดของวิทยาลัยเทคนิคระยองที่จบม.6 และจบ ปวช. จะมีผลความคิดเห็นในการใช้กลวิธีเหล่านี้เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ รวมทั้งงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำหลักแนวคิดการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เฉพาะของSchmitt (1997) มาใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ซึ่งนักศึกษาอาจมีการใช้กลวิธีอื่น ๆ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากกลวิธีในแบบสอบถามของงานวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรรณก ภู่อำ. (2555). การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. กรุงเทพฯ:สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- เกียรติชัย สายตา. (2553). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 10(2), 122-136.
- เจมิกา ทับทิมใส. (2546). การพัฒนาแบบฝึกกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นุทรี มงคล. (2551). การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ, ภาควิชาภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

- พรพรรณ อุพิทักษ์. (2554). การศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่มีความสามารถทางการเรียนสูงในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์ใจ เจริญศรี. (2544). การใช้สมุดจดคำศัพท์เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านคำศัพท์ ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วิลาสินี แก้ววรา. (2550). การใช้แฟ้มเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กก้อทิสติก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมปอง หลอมประโคน. (2544). การใช้กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หรรษา โยธาสุมทร. (2549). การสำรวจการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางกอกวิทยา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, สถาบันภาษา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Chamot, A.U. (2001). The role of learning strategies in second language acquisition. In M.P. Breen (Ed.), *Learner contributions to language learning: New directions in research* (pp. 25-43). Harlow, Longman.
- Cunningworth, A., & Ferst, P. (1992). *Word power: Strategies for acquiring English vocabulary*. London: MacMillan Press.
- Ellis, R. (1997). *Second language acquisition*. New York: Oxford University Press.
- Farn, L. (2004). *A focus on vocabulary: A research- based practiced in early reading series*. Pacific recourses for education and learning published.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. New York: Newbury House.
- Nation, P., & Waring, R. (1997) *Vocabulary size, text coverage, and word lists*. In *vocabulary: Description, acquisition and pedagogy*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House.
- Oxford, R., & Scarcella, R. C. (1994). Second language vocabulary learning among adults: state of the art in vocabulary instruction. *Systems*, 22(2), 231-43.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. (2000). *Approached and methods in language teaching*. New York: Cambridge University Press
- Sawangvaroros, B., & Thanomsat, N. (1981). Vocabulary: A problem of Thai student in learning English as a second language. *PASSA*, 9 (1), 1-9.

- Schmitt, N. (1997). *Vocabulary learning strategies*. In N. Schmitt & M. McCarthy (Eds.), *Vocabulary: Description, acquisition and pedagogy* (pp.199-228). Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. & McCarthy, M. (1997). *Vocabulary: Description, acquisition and pedagogy*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (2000). *Vocabulary in language teaching*. Cambridge: Cambridge University press.

วารสารศึกษาศาสตร์